

Tässä asiassa esitetyt perusteet ja perustelut ovat hyvin samankaltaiset kuin ne, jotka esitettiin asiassa T-45/02, DOW AgroSciences v. Euroopan parlamentti ja Euroopan Unionin neuvosto (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(¹) Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

Stephan-Harald Voigtin 19.3.2002 Euroopan keskuspankia vastaan nostama kanne

(Asia T-78/02)

(2002/C 144/102)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Stephan-Harald Voigt, Langensfeld (Saksan liittotasavalta) on nostanut 19.3.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan keskuspankia vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja N. Pflüger.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo vastaajan Conditions of Employmentin 41 artiklan (i) kohdan nojalla kantajalle 1.3.2002 päivätyllä kirjeellä antaman kirjallisen varoituksen,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi, että kirjallinen varoitus on menettelyä koskevien yleisten sääntöjen rikkomisen takia pätemätön. Kirjallinen varoitus on annettu virheellisten väitteiden perusteella ja kantajalle ei mm. ole annettu riittävää mahdollisuutta tulla kuulluksi. Lisäksi vastaajan menettelyllä rikotaan eurooppalaisia tietosuojasäännöksiä.

Lisäksi kantaja kiistää sen, että vastaajan varapääjohtajalla olisi johtokunnan vaikutuksellisen päätöksen vuoksi ollut yleensä

valtuus tehdä päätöksiä Conditions of Employmentin 43 artiklan (i) kohdassa tarkoitetuista kirjallisista varoituksista.

Pedro Diaz, S.A:n 23.3.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMVH) vastaan nostama kanne

(Asia T-85/02)

(2002/C 144/103)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Pedro Diaz, S.A., kotipaikka Carretera de Cartagena- La Palma, Km 2,400 Cartagena (Espanja), on nostanut 23.3.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajana on Patricia Koch Moreno.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo SMHV:n (tavaramerkit, piirustukset ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 16.1.2002 tekemän päätöksen, jolla on hylätty yhteisön tavaramerkin nro 199.265 CASTILLO rekisteröintiä koskeva hakemus luokkaan 29 kuuluvien ”juustojen” erottamiseksi
- hyväksyy yhteisön tavaramerkin nro 199.265 CASTILLO rekisteröinnin luokkaan 29 kuuluvien ”juustojen” erottamiseksi.
- velvoittaa vastaajan ja tarpeen vaatiessa väliintulijan maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakijat: Pedro Díaz S.A.

Hakemuksen kohteena oleva tavaramerkki: Sanamerkki ”CASTILLO” – Hakemus tavaramerkiksi nro 199.265 luokkiin 29 ja 30 kuuluville tuotteille

Sen tavaramerkin tai tunnuksen haltija, johon väitemenettelyssä vedotaan: Granjas Castillo, S.A.

Tavaramerkki tai tunnus, johon vedotaan: Espanjalainen yhdistelmämerkki ”EL CASTILLO” luokkaan 29 kuuluville tuotteille ja espanjalainen yhdistelmämerkki ”EL CASTILLO NADO 1” luokkaan 30 kuuluville tuotteille

Väiteosaston päätös:	Hakemuksen hylkääminen tiettyjen tuotteiden osalta
Valituslautakunnan päätös:	Väiteosaston päätöksen osittainen hylkääminen ja hakemuksen hylkääminen ylimääräisen tuotteen ("juustot") osalta
Kanneperusteet:	- asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen - sekaannusvaaran käsitteen virheellinen tulkinta

Territorio Histórico de Alava – Diputación Foral de Alavan 26.3.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-86/02)

(2002/C 144/104)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Territorio Histórico de Alava – Diputación Foral de Alava, kotipaikka Alava (Espanja), on nostanut 26.3.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Ignacio Saenz-Cortabarría ja Marta Morales Isasi.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Espanjan tietyille Alavan alueella äskettäin perustetuille yrityksille vuonna 1993 myöntämästä valtiontuesta 20.12.2001 tehdyn komission päätöksen
- toissijaisesti kumoaa kyseisen päätöksen 3 artiklan ensimmäisen virkkeen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa 20.12.2001 tehdyn komission päätöksen C (2001) 4475 lopullinen, jossa kiireellisistä verotuksellisista toimenpiteistä investointien tukemiseksi ja taloudellisen toiminnan kannustamiseksi 5.7.1993 annetun Norma Foralin

18/1993 (Boletín Oficial del Territorio Histórico de Alava nro 79, 16.7.1993) 14 §:n mukainen yhtiöverosta vapauttaminen on todettu yhteismarkkinoille soveltumattomaksi valtiontueksi. Kyseisen säännöksen mukaan yhtiöverosta vapautetaan yritykset, jotka perustetaan lain voimaantulon ja 31.12.1994 välisenä aikana, jos ne investoivat aineellisiin hyödykkeisiin yli 80 miljoonaa pesetaa (480 810 euroa), jos perustettujen työpaikkojen määrä on yli kymmenen ja jos maksettu pääoma toiminnan alkaessa on vähintään 20 miljoonaa pesetaa (120 202 euroa).

Kantaja on esittänyt kanteensa tueksi seuraavat viisi perustetta:

- EY 87 artiklan 1 kohdan rikkominen. Komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että riidanalainen verotuksellinen toimenpide on kyseisessä artiklassa tarkoitettua valtiontukea. Kantajan mielestä tässä tapauksessa ei ole kyse kyseisen määräyksen mukaisesta kaikille valtiontuille ominaisesta valikoivasta edusta, vaan se on objektiivisille kriteereille perustuva toimenpide, joka vaikuttaa samalla tavoin kaikkiin taloudellisiin toimijoihin (luonnollisiin henkilöihin ja oikeushenkilöihin).
- Toissijaisesti ensimmäiseen kanneperusteeseen nähden: komissio on tulkinnut virheellisesti voimassa olevan tuen käsitettä. Kantaja väittää, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoisi esillä olevan toimenpiteen merkitsevän tosiasiallisesti valtiontukea, kyse olisi joka tapauksessa voimassa olevasta tukijärjestelmästä asetuksen N:o 659/1999 1 artiklan b kohdan v alakohdassa tarkoitettulla tavalla, sillä kyseisen asetuksen 1 artiklan b kohdan ii alakohdan mukaisesti toimenpide ei ollut voimaantuloajankohtanaan tukea, vaan kyse on tuesta, jonka komissio oli tuolloin konkludenttisesti hyväksynyt.
- Niin ikään toissijaisesti ensimmäiseen kanneperusteeseen nähden: laillisesti vahvistettua menettelyä ei ole noudatettu. EY 88 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 mukaisesti voimassa olevien tukijärjestelmien osalta asianmukainen uudelleentarkastelumenettely on kyseisen asetuksen 17–19 artiklassa säädetty menettely eikä laittoihin tukiin sovellettava menettely, jota komissio on soveltanut esillä olevassa asiassa.
- Toissijaisesti kolmeen ensimmäiseen kanneperusteeseen nähden: komissio on käyttänyt väärin EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista valtaansa hyväksyä tuet, kun se on katsonut riidanalaisen verotuksellisen toimenpiteen toimintatueksi ja todennut näin ollen, että kyse on yhteismarkkinoille soveltumattomasta tuesta. Komissio rinnastaa epäasianmukaisesti pelkän tukeen koskevan arviointimenetelmän investointitukeen tai työpaikan perustamiseen myönnettävään tukeen. Se, että ensi-